

Dosarul nr. 2ra-1309/22
2-21010381-01-2ra-19092022

Prima instanță: Judecătoria Bălți (sediul central), (jud. A. Donos)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. Iu. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu).

ÎNCHEIERE

23 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Salem Anastasia, reprezentată de avocatul Pîrlițanu Nadejda

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Salem Anastasia împotriva lui Senciuc Nicolai, intervenient accesoriu ÎM "Gospodăria Locativ-Comunală Bălți" cu privire la recunoașterea dreptului la pierderea spațiului locativ pe o perioadă determinată,

împotriva deciziei din 09 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Salem Anastasia, reprezentată de avocatul Pîrlițanu Nadejda și a fost menținută hotărârea din 12 octombrie 2021 a Judecătoriei Bălți (sediul central), prin care acțiunea a fost respinsă, ca neîntemeiată,

c o n s t a t ă :

La 22 ianuarie 2021, Salem Anastasia, reprezentată de avocatul Pîrlițanu Nadejda a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Senciuc Nicolai, intervenient accesoriu Întreprinderea Municipală „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” cu privire la recunoașterea dreptului pierdut la spațiu locativ pe o perioadă determinată.

În motivarea acțiunii a invocat că, pârâtul este tatăl său biologic. Mama sa, Xxxxx, decedată în mun. Xxxxx, la Xxxxx a fost căsătorită cu Senciuc Nicolai, în perioada 29 mai 1980 până la 11 noiembrie 2003.

A mai menționat că, în anul 1991, tata Senciuc Nicolai a plecat din familie și a locuit în Federația Rusă, unde a locuit cu o femeie, împreună având și un copil comun.

A mai relevat că, până în anul 1991, ei au locuit în apartamentul nr.Xx din str. Xxxxx, mun. Xxxx. Apartamentul în cauză a fost repartizat soțului decedat al mamei sale, Xxxxx, decedat la Xxxxx, în baza deciziei Comitetului Executiv nr.275 din 05 noiembrie 1970, la componența familiei 3 persoane: el, soția și fiul Xxxxx, anul nașterii Xxxx, decedat în anul Xxxx.

Din anul 1991, momentul plecării în Federația Rusă, pârâtul Senciuc Nicolai, nu a locuit în apartament. A mai susținut că, pârâtul oficial încă de două ori a fost în căsătorii înregistrate, la 08 noiembrie 2005, a fost înregistrată căsătoria între el și Xxxxx, care a fost desfăcută la 25 februarie 2010 și la 18 august 2011 a fost înregistrată căsătoria între el și Xxxxx, care până în prezent nu este desfăcută.

Reclamanta a mai menționat că, prin hotărârea Judecătorei Bălți din 20 decembrie 2004 a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de mama sa decedată cu privire la recunoașterea fostului soț – Senciuc Nicolai, ca fiind pierdut fără veste.

Având în vedere că pârâtul nu locuiește în apartament mai mult de 25 ani fără motive întemeiate, nu achită serviciile comunale, nu participă la reparația apartamentului, reclamanta a considerat că acesta și-a pierdut dreptul la locuință. Faptul că pârâtul nu locuiește în apartament se confirmă și prin actul eliberat de ÎM „Gospodăria Locativ - Comunală Bălți” din 02 septembrie 2020. Reclamanta a mai accentuat că deoarece în anul 2015 în Republica Moldova a fost adoptată Legea cu privire la locuințe, a solicitat să fie recunoscut pârâtul Senciuc Nicolai cu dreptul pierdut la spațiul locativ în apartamentul în cauză, în perioada din 1991 până în 2015, conform Legii din anul 1983.

Prin hotărârea din 12 octombrie 2021 a Judecătorei Bălți (sediul central) a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Salem Anastasia împotriva lui Senciuc Nicolai, intervenient accesoriu Întreprinderea Municipală „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” cu privire la recunoașterea dreptului pierdut la spațiul locativ, ca neîntemeiată.

Prin decizia din 09 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți a fost respinsă cererea de apel declarată de Salem Anastasia, reprezentată de avocatul Pîrlițanu Nadejda și a fost menținută hotărârea din 12 octombrie 2021 a Judecătorei Bălți (sediul central).

Pentru a decide astfel, instanțele reținând prevederile art.123 alin.(2) , art.130 din Codul de procedură civilă au menționat că, potrivit hotărârii Judecătorei Bălți din 28 martie 2016, menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 22 noiembrie 2016 și încheierea Curții Supreme de Justiție din 22 martie 2017 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată a Primăriei mun. Bălți, intervenient accesoriu ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți” împotriva lui Senciuc Nicolai, Senciuc (Salem) Anastasia, Radamovscaia (Crașnîi) Galina și Crașnîi Andrei privind recunoașterea persoanelor decăzute din dreptul de folosire a spațiului locativ – apartamentul nr.Xx din str. Xxxxxx, mun. Xxxx, radierea vizei de reședință și evacuarea bunurilor personale.

În concluzie, instanțele au menționat că nu au fost constatate circumstanțe ce ar dovedi că Senciuc Nicolai nu ar fi folosit locuința în litigiu mai mult de șase luni din motive neîntemeiate, în perioada până în anul 2015, așa cum s-a stabilit prin hotărârea Judecătorei Bălți din 28 martie 2016, ori, dreptul la pierderea spațiului locativ a fost supus judecării anterior, iar instanțele de judecată au menținut dreptul la spațiu locativ a pârâtului anume pe perioada până în anul 2015, circumstanțe care au fost deja supuse judecării și stabilite prin hotărâri judecătorești.

La 30 august 2022, Salem Anastasia, reprezentată de avocatul Pîrlițanu Nadejda, a contestat cu recurs decizia din 09 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia și a hotărârii din 12 octombrie 2021 a Judecătorei Bălți

(sediul central), cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

În motivarea recursului, recurenta a invocat că concluziile instanțelor de judecată sunt eronate. A mai menționat că instanțele de judecată nu au dat apreciere probelor prezentate și anume hotărârea din 17 octombrie 2003 prin care căsătoria dintre Senciuc Nicolae și Senciuc (Crașnîi) Anna a fost desfăcută. Cu cererea de chemare în judecată s-a adresat Senciuc Nicolai din motiv că 12 ani în urmă, după destrămarea familiei în urma neînțelegerilor a plecat în Federația Rusă unde și-a format o familie cu o altă femeie, cu care are un copil comun. Prin hotărârea din 02 decembrie 2004 a Judecătorei Bălți, Senciuc Nicolae a fost declarat dispărut fără urmă. Conform datelor Secției OSC Bălți, pârâtul din 2005 până în 2010 a fost căsătorit cu Xxxxx, iar din 2011 este căsătorit oficial până în prezent cu Xxxxx.

Consideră că instanțele de judecată respingându-i acțiunea, făcând trimitere la art.123 alin.(2) din Codul de procedură civilă, nu au ținut cont de conținutul articolului unde se indică că faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanța de drept comun sau în instanța specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

A menționat că în 2016, cu acțiune în instanța de judecată s-a adresat Primăria mun. Bălți, care a fost în calitate de reclamant, iar ea Senciuc (Salem) Anastasia și Senciuc Nicolai au fost pârâți, iar în cauza dată ea este reclamantă și Senciuc Nicolai pârât, intervenient accesoriu ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală Bălți”, astfel în cererea nouă nu participă aceleași persoane, prin urmare consideră că sunt două cauze diferite și instanțele neîntemeiat au respins acțiunea. Mai mult decât atât a invocat că conform actului ÎM „Gospodăria Locativ-Comunală” este dovedit faptul că Senciuc Nicolai nu locuiește în apartamentul dat din anul 1991, adică mai mult de 30 de ani, după desfacerea căsătoriei cu mama sa, nu achită serviciile comunale pe apartament, nu participă la întreținerea tehnică a apartamentului, la reparația acestuia.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 09 iunie 2022, expediată în adresa părților la 11 iulie 2022 (f.d.142). Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Salem Anastasia, reprezentată de avocatul Pîrlițanu Nadejda, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de

recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă. În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului. Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de către Salem Anastasia, reprezentată de avocatul Pîrlițanu Nadejda, nu pot duce la admisibilitatea recursului, or acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează. Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Salem Anastasia, reprezentată de avocatul Pîrlițanu Nadejda.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea

considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Salem Anastasia, reprezentată de avocatul Pîrlițanu Nadejda.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Victor Burduh

Mariana Pitic